

[Jørgen Jørgensen.]

kunne overlade til Handelen; Importørerne, Andelsforeningerne at afgøre, om der er Brug for det Korn, de køber. De køber det ikke for deres egen Fornøjelse, men formentlig, fordi de mener, at der er Mulighed for at afsætte det.

Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det ikke er muligt at opnaa de Priser, Kornloven forudsætter. I det store og hele tror jeg, det er muligt, at man for dansk Korn kan faa de Priser, man har regnet med, da Kornloven blev vedtaget. Det, som maa iagttages ved Indførselen af Korn, er dette, at der ikke bliver Mulighed for en Handel med Valutaattester, og at Retten til at indføre Korn ikke kan gøres i Penge. Der maa være Adgang til at faa det Korn, der er Brug for, og til, at den Importør, som mener, at han kan afsætte Korn her i Landet, kan faa de Indførselsattester, han har Brug for. Det sker ved den Ordning, vi har, og det finder jeg ret og rimeligt.

Jeg vil da anbefale Lovforslaget med den Begrundelse, jeg har givet, at det nu faar Løbetid sammen med Svinereguleringen, fordi de to Ting hører nøje sammen, og jeg vil sige, at skal der en Ændring i Kornloven, maa Spørgsmaalet om Svinereguleringen samtidig tages op.

Oluf Pedersen: Vi var imod Korntollden, dengang den blev vedtaget i dette høje Ting, og vi er selvfølgelig ogsaa imod Forlængelse af den. Det er ganske urimeligt, at Staten skal gribe ind og bestemme Priserne for Produkterne, noget, som ligger fuldstændig uden for det Omraade, Staten skal beskæftige sig med. Jeg vil nu, da der er Tale om en Forlængelse, gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvor stor en Prisstigning paa Korn der har fundet Sted som Følge af den Kornordning, som gælder i Øjeblikket. Jeg vil ogsaa spørge, om der handles med Valutaattester, og eventuelt, hvilken Pris der gives for Valutaattester; og da den højtærede Landbrugsminister ved Motiveringen af dette Lovforslag omtalte Svinereguleringen, hvori han mente, der laa en Begrundelse for dette Lovforslag, vil jeg have Lov til nu at gentage et Spørgsmaal, jeg tidligere har stillet til Ministeren, men som jeg intet fyldestgørende Svar har faaet paa, nemlig, hvor stor en Del af Svineproduktionen der i tidligere Tid laa paa de forskellige Ejendomme efter deres Størrelse, og hvor stor en Part de forskellige Ejendomme har faaet

af Svinekortene. Jeg mener, det er Forhold, man burde have belyst. Jeg tror, at hvis man vil komme med de rigtige Tal, vil det af disse Tal fremgaa, at den Motivering, som den højtærede Landbrugsminister giver af disse Forslag, ikke holder Stik. Naar vi ikke fik Tallene, var det netop, fordi de ikke passede i den højtærede Landbrugsministers Kram. Forholdet er jo det, at naar man taler om, at Svinekortene skulde fordeles efter Jordværdien, overser man fuldkommen det naturlige økonomiske Grundlag for Svineproduktionen. Af landøkonomisk Driftsbureaus Tal fremgaa det, at man for Herregaardenes Vedkommende gennemsnitlig i en halv Snes Aar har haft et Underskud paa ca. 6 Kr. pr. Gris, medens Husmandsbrugene har haft en Fortjeneste paa ca. 14 Kr. Det er derfor ganske naturligt, at Svineproduktionen er fordelt saaledes, at der er forholdsvis flere Svin paa de smaa Brug end paa de store. Det vilde være ganske urimeligt, hvis man gennemførte en Ordning, hvorefter de blev ligeligt fordelt.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at den gennemførte Kornordning var utilfredsstillende. Selvfølgelig er den utilfredsstillende. Der er vel ingen, der tror, at man her i Rigsdagen kan gribe ind i Produktionen og faa et tilfredsstillende Resultat. Men tror det ærede Medlem Hr. Ulrich, at hvis man yderligere havde forhøjet Kornprisen, vilde de, der skal købe, have været mere tilfreds med det?

Naar det ærede Medlem siger, at denne Ordning skal gennemføres hurtigt af Hensyn til Saatiden, kunde man nok spørge: Selv om man gennemfører denne Ordning, er der saa garanteret en Mindstepris for Korn?

Det ærede Medlem Hr. Ulrich siger dernæst, at det er for berettiget, at Landmændene kræver en Kornordning. Det er slet ikke rigtigt, at en saadan Ordning ønskes. En Kornordning som den, der er gennemført i dette høje Ting, har aldrig haft et Flertal af Landbrugere bag sig. Man turde ikke engang sende Kriseforliget ud til Folkeafstemning! Man ved udmærket godt, at havde man sendt det i December gennemførte Kriseforlig ud til Folkeafstemning, vilde det være blevet forkastet. De, som har prøvet at deltage i Møder rundt om i Landet siden den Tid, vil sikkert have faaet bekræftet, at saadan er det virkelige Forhold. Ja, jeg har endda hørt en socialdemokratisk Folketingsmand staa op og sige: Jeg er skam enig med Hr. Oluf Pedersen